

PROCLAMACIÓ COM A CANDIDAT SOCIALISTA A LA PRESIDÈNCIA DE LA GENERALITAT
Intervenció de José Montilla
15 de juliol de 2006

Amigues i amics,

Només puc començar aquesta intervenció d'una manera, que és dient gràcies. Gràcies pel vostre suport, gràcies per la vostra confiança.

I us he de dir que sí, que assumeixo la responsabilitat de ser candidat, de ser el candidat del Partit dels Socialistes de Catalunya.

I, a més, us dic que seré el proper President de la Generalitat de Catalunya.

Conscient del repte personal que implica, Pasqual, convençut que conec bé el país, la seva gent, les seves mancances i les moltes oportunitats que ens ofereix, i determinat a fer de Catalunya un país de primera, traient el màxim profit del nostre nou Estatut i del potencial també del conjunt de la nostra societat.

I vull dir-vos avui i aquí quin és el meu compromís:

posaré l'Estatut al servei de la gent, seré el President del progrés social, milloraré les condicions de vida i de treball dels ciutadans, crearé més oportunitats i les posaré a l'abast de tothom.

Perquè amigues i amics, ara, Ara és l'hora dels catalans, de tots els catalans.

Pasqual ha mencionat la meua experiència política i de gestió. També en alguna entrevista ha dit una cosa ben certa, que no sóc l'alegria de la *huerta*.

I és cert, és cert Pasqual, mireu, sobre tot segons amb qui es faci la comparació.

Si la comparació es fa amb l'Andreu Buenafuente, o amb el Grouxo Marx, els més grans, està clar, però si la comparació es fa amb individus com el José Maria Aznar no hi ha color !!!

Però mireu no patiu, perquè no hem presento a un casting televisiu, no aspiro al premi a la persona més divertida o al polític més ben pentinat, tampoc.

El que jo vull és ser President de la Generalitat de Catalunya.

I mireu, això, això és una cosa ben seriosa.

Vaig anunciar que dedicaria un temps a escoltar, a dialogar. Els que em coneixeu sabeu a més que sempre m'ha agradat escoltar les raons de tothom, i contrastar els arguments d'uns i d'altres i he pogut escoltar aquests dies, aquestes setmanes els neguits, les esperances, les prevencions i les aspiracions de molts sectors.

He dialogat amb la gent, amb els empresaris i amb els treballadors, amb els universitaris i amb les entitats socials, amb alcaldes, amb els companys alcaldes i alcaldesses amb els dirigents sindicals.

I en tots he trobat un compromís ferm amb el futur d'aquest país. Malgrat els problemes i les deficiències que tenim com a societat, he vist confiança i esperança.

La mateixa confiança que jo tinc en el futur col·lectiu del nostre país, dels catalans.

I ara vull compartir amb vosaltres els meus sentiments d'agraïment i d'orgull. Agraïment per la vostra confiança, Orgull per la responsabilitat que avui m'heu encarregat.

Mireu, he format part d'aquest partit des de l'any 78, l'any de la seva fundació. El projecte del PSC és el que millor representa la diversitat i la pluralitat d'aquest país. El projecte del catalanisme d'esquerres, de justícia social i de llibertat. Un projecte de dinamisme econòmic, de cohesió social i de respecte pel nostre patrimoni natural.

I he tingut l'oportunitat de posar en pràctica el nostre projecte durant dinou anys a Cornellà de Llobregat. Amb un suport ciutadà al que he intentat correspondre.

Els darrers dos anys, conscient que l'interès de Catalunya també es defensa a Madrid i a Brusel·les com comentava Pasqual, de manera molt acertada, he tingut l'oportunitat de treballar des del Govern d'Espanya amb José Luis Rodríguez Zapatero.

I ara, amb el vostre suport, començo una nova etapa per encapçalar el govern de la nostra nació i fer de Catalunya un país més pròsper i amb més justícia social.

Molts de vosaltres hem coneixeu prou bé, però altres, altres no tant i després de veure algunes fotografies, encara menys. Perquè no sóc una persona que es dediqui a parlar de si mateix.

Per això, precisament, us vull dir que Jo sóc ciutadà de Catalunya.

Fill d'un poble d'Andalusia, i ciutadà de Catalunya.

Sóc català. I vull servir a tots els catalans, d'origen o destí.

Mireu, Ahir a la nit, pensant en aquest acte vaig recordar moltes coses.

La meva arribada a Catalunya. Tenia 16 anys cuando mi familia decidió trasladarse a Cataluña, veníamos de Puento Genil, era el año 71, habíamos estado 5 años viviendo en Puente Genil cuando habíamos marchado de nuestro pueblo natal, de Iznajar, yo tenía 11 años, como marchó más de la mitad de la población por la inundación de un embalse que se construyó en esta población. Enseguida que llegamos a Sant Joan Despí, que es donde un conocido y vecino, precisamente de Iznajar, nos había vendido un piso, a mi familia, me puse a trabajar enseguida, era en una empresa de artes gráficas de Esplugues, que ha cambiado de nombre, pero que todavía sigue existiendo. Éramos prácticamente 200 personas trabajando. Tenía 16 años y empecé a trabajar de aprendiz en horario nocturno.

Trabajábamos 12 horas de lunes a viernes y os puedo asegurar que es una experiencia de la que tengo unos gratos recuerdos.

Después cambié de trabajo en Sant Joan Despí, en una empresa de componentes electrónicos, de administrativo, compaginándolo con los últimos cursos de bachillerato en el instituto de Cornellà, en los últimos años ya de la dictadura.

Allí formé parte de un grupo pequeño, tan pequeño como activo, un grupo clandestino, evidentemente, de los muchos que había entonces. En los que nos dedicábamos a hacer sobre todo muchas reuniones, no demasiado productivas, muchas de ellas, sobre todo reuniones, pintadas octavillas, manifestaciones, pocas asistencias, entonces, eran unos años difíciles donde manifestarse comportaba riesgos.

Y recuerdo mi primera manifestación donde ya se empezaba a gritar llibertat amnistia y estatut de autonomia porque antes de la manifestación que todo el mundo recuerda, la de Sant Boi, del año 76, manifestaciones no tan multitudinarias, sino mucho más reducidas, había habido y en Cornellà habíamos hecho más de una, precisamente con este lema y como Pasqual ha recordado en algunas ocasiones unas manifestaciones donde se pedía el estatut de autonomia con diferentes acentos, con los acentos de origen de cada uno de los demócratas que aspiraban a que acabase la dictadura y se pudiese recuperar las libertades democráticas y nacionales de nuestro país.

Mireu també recordo, l'any 73, en el año 73, justo cuando llevaba dos años viviendo en Catalunya fue cuando regresé por primera vez, en este caso a Puerto Genil, donde tenía los amigos que habíamos estudiado bachillerato, que eramos compañeros del mismo equipo de atletismo y me preguntaron si pensaba volver, o cuando pensaba volver y en ese momento les dije que volvería de vacaciones, como he vuelto en otras ocasiones, pero que mi vida ya

estaba e iba a estar en Catalunya, que había hecho esa opción com a molts de vosaltres i com a milers i milers de ciutadans del nostre país, soc per tant català d'elecció i de sentiments, per això us dic que soc ciutadà de catalunya

Mireu, aquest és un moment d'una gran emoció. El PSC , el meu partit, el primer partit de Catalunya, tria un nou candidat. I tria un català d'elecció i de sentiment. Amb això quina lliçó dóna Catalunya a aquells que aixequen el fantasma de la divisió i fan distincions entre catalans d'origen i de destí.

Per això, més que mai sento avui que la meva decisió de fer-me català valia la pena.

I correspondré a l'honor i la confiança que em feu de l'única manera que sé: treballant de valent per construir una societat millor, una Catalunya millor.

Avui, aquí, en aquest acte, davant vostre, em comprometo a fer avançar Catalunya, a treure el màxim rendiment del nou Estatut, a proporcionar feina i oportunitats als set milions de catalans.

Amb l'aprovació del nou Estatut s'obre una nova etapa. Hem obtingut un millor reconeixement de la nostra realitat nacional, més competències i més recursos.

És hora d'aprofitar aquest magnífic capital d'oportunitats posant-lo al servei del país real, al servei de les persones, al servei dels catalans i les catalanes.

La construcció nacional ha estat el pilar principal del debat polític català durant els darrers trenta anys. I ara, amigues i amics Ara toca la construcció social.

Perquè El centre del nostre projecte no són les institucions o els símbols, sinó les persones, totes les persones.

Després de 26 anys d'autogovern ha arribat el moment d'imaginar el futur, més que de recordar el passat.

L'aprovació del nou Estatut ha obert un nou escenari, un nou escenari polític. Ara ja no és hora de preguntar-nos qui som i com ens diem, ja no és l'hora de justificar la nostra raó de ser.

Aquesta assignatura ja està aprovada.

Ara és l'hora d'actuar decididament sobre la Catalunya real. El nou Estatut amplia els recursos i les competències per donar resposta amb eficàcia als problemes reals del país, per orientar l'acció de govern cap a les persones, el seu benestar i la solució dels seus problemes L'atur,

l'habitatge, les condicions laborals, la sanitat, la integració de la immigració, l'educació, la seguretat... aquests són els temes que preocupen als ciutadans. I a solucionar aquests problemes he de dedicar i hem de dedicar totes les nostres energies. Perquè Catalunya, mireu Catalunya té una societat i una economia amb un gran potencial, Pasqual ens ho ha explicat . Tenim una tradició industrial i comercial de primer ordre. I cal també que siguem capaços d'atreure més inversions forànees.

Tenim un capital humà especialitzat i amb un alt nivell formatiu, amb bones universitats. Tenim una bona base però també tenim dèficits en infraestructures, en recerca, en innovació, en competitivitat.

Podeu estar ben segurs que el meu govern impulsarà l'eficàcia econòmica i la concertació social. Al servei del teixit productiu, al costat dels treballadors i els emprenedors.

Treballaré per igual i per l'igualtat real d'homes i dones, Manuela.

Ampliaré les oportunitats dels nostres joves dels nostres investigadors, emprenedors i dels treballadors que són el motor del nostre país.

L'emancipació dels joves serà també una prioritat del meu govern que desplegarà polítiques per impulsar la creació d'ocupació estable, una bona oferta d'habitatge assequible, i una formació continuada i de qualitat.

Vull donar un impuls cap a la modernitat. Vull situar Catalunya al nivell dels nostres socis europeus més avançats.

Perquè ha arribat l'hora de construir una Catalunya orgullosa del seu projecte, la Catalunya de la igualtat d'oportunitats, de la creativitat, del treball estable, de les infraestructures, de la integració de la immigració, de l'habitatge assequible, de l'Espanya plural, de la cultura, del benestar. De les persones en definitiva

Vull conduir aquest projecte col·lectiu de progrés i sé que nosaltres ho podem fer millor que cap altra força política.

En primer lloc perquè el PSC és plural com la mateixa realitat social del país.

Som plurals socialment. Estem presents a tots els sectors socials.

Som plurals perquè estem presents a tot el país, del mar a la muntanya i del camp a la ciutat.

Som plurals també generacionalment, hereus d'un anhel de llibertat i justícia que ha passat de pares a fills.

I som plurals també culturalment perquè aquest país sempre ha estat terra de trobada.

I Aquesta pluralitat, que és la pluralitat de Catalunya, és la nostra força i el motor del nostre projecte de futur.

El meu projecte comptarà també amb l'experiència de bon govern que representem els socialistes.

Bon govern als ajuntaments, en una experiència contrastada al llarg dels anys i que és una realitat palpable per a 70% de la població de Catalunya, que té alcalde o alcaldessa socialista

Bon govern a la Generalitat, on en poc més de dos anys i mig, a més de l'aprovació de l'Estatut, hem sanejat les finances públiques, Toni Catsells, gràcies pel teu esforç. Hem multiplicat les inversions, hem treballat per escoles dignes per barris segurs. Escoles dignes, barris segurs, recordeu. La gran obsessió de Pasqual Maragall, la nostra i també la meua. Escoles dignes, barris segurs, una sanitat de qualitat, Marina.

Perquè, ara també convé recordar i recordar quan i ha alguns que són aficionats a les caixes, no sé si són els millors per exposar caixes negres, segurament són aficionats a altres caixes, però bé, ara que alguns parlen de les caixes convé recordar que tenim 300.000 nous llocs de treball, des que hi ha aquest govern 2400 Mossos d'Esquadra més, Montse Tura més, 104 escoles més, Joan Manel 4200 nous professors, 500 quilòmetres de carretera més, Quim Nadal, 3 nous hospitals, 77 noves instal·lacions esportives, 4500 places de formació professional més, 13 noves biblioteques, 13, Ferran, I sabeu que, encara volem més. I això ha estat possible gràcies a aquest govern, al govern de Pasqual Maragall.

Pasqual gràcies per la feina que has fet, gràcies per la feina que fas, gràcies per la feina que faràs, gràcies per la teua tossuderia, gràcies per la teua complicitat i gràcies per la teua generositat.

Bon govern als ajuntaments, bon govern a la Generalitat i bon govern també a Espanya, on els socialistes estem ampliant les llibertats, reforçant l'Estat del Benestar, impulsant l'economia productiva i treballant amb valentia també per la pau. Per tant tenim l'experiència, tenim els instruments –el nou Estatut–, i tenim un projecte per a tots els catalans.

Us parlo d'un projecte que té arrels en el passat, però sobretot que mira el futur. Un projecte que es reconeix en uns valors ben definits que són els meus valors, el valor de la *responsabilitat*. I de *l'esforç diari*. Vaig aprendre de jove que res no es regala. Que només avança la democràcia, la llibertat i l'autogovern amb ciutadans responsables i compromesos. El valor de la *pluralitat*.

Una pluralitat que expressa la realitat del país. Una pluralitat que ens ha conformat com a poble i ens estalvia i ens vacuna contra les identitats excloents.

I el valor de *l'honestedat*.

Sabeu que quan parlo, parlo clar, i m'agrada que paraules i fets vagin de la mà. Sóc un home de poques paraules, es veritat, però sóc un home de paraula.

I el valor de *l'eficàcia*. Perquè faré un govern eficaç que estigui al costat de les persones i que doni resposta als neguits dels catalans.

Tenim un projecte per a Catalunya i no cal omplir-se la boca constantment amb la paraula nació. Perquè la nació és la casa, és l'escola, és el barri, l'empresa. La nació són les persones i les seves oportunitats de futur i per això.

Ara, és l'hora dels catalans! Ara, és l'hora dels ciutadans!

El meu projecte és un compromís permanent amb la justícia social i profundament respectuós de les llibertats i drets dels ciutadans.

Un projecte compromès amb el ple desplegament de totes les potencialitats del nou Estatut.

Un projecte integrador fonamentat en el patriotisme de drets i deures.

Un projecte de progrés de la societat que reivindica la cohesió social com un valor irrenunciable. On la dignitat i la seguretat dels barris esdevé peça clau de la convivència.

Un projecte que defensa una escola de qualitat i que confia en la formació com a primer i fonamental pas per equilibrar les oportunitats socials i econòmiques.

Un projecte compromès en la defensa de l'Estat del Benestar i la universalització dels serveis socials i l'atenció a les persones que no es poden valer per si mateixes.

Un projecte compromès amb el dinamisme econòmic, amb la millora de la productivitat i la competitivitat.

Un projecte que promou la recerca i la innovació com a peces clau per al progrés econòmic a mig i llarg termini, i on les universitats tenen un paper clau per garantir una forta transferència de coneixements i d'innovació cap al sistema productiu.

El meu és, també, un projecte que reivindica la seguretat, com l'altra cara de la moneda de la llibertat.

Un projecte compromès amb la funció emancipadora i pedagògica de la cultura.

Un projecte catalanista que impulsa el federalisme a Espanya i que es reconeix amb naturalitat en l'Espanya plural, rica i diversa. A la que demanem respecte i tracte just.

Un projecte per a Catalunya que també reivindica la seva vocació europeista.

Un projecte per governar Catalunya que han encapçalat abans el nostre estimat Joan Reventós, Raimon Obiols, Quim Nadal i el Pasqual Maragall

Un projecte que pugui fer realitat un somni. Un somni que no és només meu. Un somni que hem compartit tots els socialistes i molts progressistes. Un somni que va donar peu a la pròpia existència del PSC.

Un somni pel que van treballar molts que avui no ens poden acompanyar com l' Ernest Lluch o l'Antonio Santiburcio. El somni de Pep Jai, de la Marta Mata, del Ramon Fernández Jurado, del Joaquim Jou, Maria Aurèlia Capmany, Alexandre Cirici, Paco Ramos, Enric Adroher, el pare Llimona, Felip Lorda, Josep Pallach, Josep Rovira, Xavier Soto i de tants i tants altres.

Un somni d'una Catalunya que no et demana d'on vénis, sinó a on vols anar.

Una Catalunya on imperi la justícia social.

Una Catalunya de ciutadans lliures i cultes, exigents amb els seus drets i complidors amb els seus deures.

Un Catalunya orgullosa de la seva identitat i de la seva cultura.

Aquest és el projecte al que em comprometo personalment.

Aquest és el projecte que ofereixo als nostres compatriotes, als nostres conciutadans. I us asseguro, tal i com demanava Raimon, sorprendrem l'adversari, quedaran ben sorpresos, ja ho veureu.

Aquest és el projecte, aquest és el per al que demano el vostre suport, perquè ara, companyes i companys, amigues i amics.

Ara, és l'hora dels catalans!

Visca Catalunya !